

SYLWETKI BYŁYCH PRACOWNIKÓW KATEDRY

Prof. dr hab. inż. TADEUSZ BURAKOWSKI

ur. 1.08.1934 r. w Warszawie. Stopień doktora nauk technicznych (1973 r.) a później doktora habilitowanego (1977 r.) uzyskał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Od 1963 r. pracuje w Instytucie Mechaniki Precyzyjnej na różnych stanowiskach naukowych, aż do zastępcy dyrektora ds. naukowych (w latach 1978–99). W roku 1985 otrzymuje tytuł profesora nadzwyczajnego nauk technicznych. Od 1991 r. pracuje w Politechnice Częstochowskiej jako Kierownik Katedry Energetyki Hutniczej, przemianowanej w 1992 r. na Katedrę Pieców Przemysłowych. Powołany na stanowisko profesora zwyczajnego w 1990 r w Instytucie Mechaniki Precyzyjnej i w 1992 r. w Politechnice Częstochowskiej. Długoletni Sekretarz Naukowy Polskiego Komitetu Elektrotermii, Sekretarz Naukowy Komitetu Budowy Maszyn PAN, inicjator powstania i przewodniczący Zespołu Inżynierii Powierzchni Komitetu Budowy Maszyn PAN, członek Komitetu Badań Naukowych II kadencji, członek wielu światowych towarzystw naukowych. Autor lub współautor ponad 600 pozycji wydanych za granicą w językach: angielskim, chińskim, francuskim, niemieckim, rosyjskim, węgierskim. Do czasu zatrudnienia w Politechnice Częstochowskiej dorobek naukowy obejmuje 24 książki, w tym 2 tłumaczone na język rosyjski, 31 patentów i zgłoszeń patentowych, 5 konstrukcji i prototypów, 17 prac z zakresu normalizacji, promotorstwo 2 zakończonych i 2 w toku prac doktorskich, recenzje kilkunastu prac doktorskich, kilku prac habilitacyjnych, ponad 70 projektów badawczych (grantów) oraz kilku wniosków profesorskich. Wybitny specjalista z zakresu elektrotermii, urządzeń grzejnych, inżynierii materiałowej inżynierii powierzchni. Zakończył pracę w Katedrze w roku 1996.

Dr hab. inż. EUGENIUSZ MIELCZAREK

ur. 17.05.1941 r. w Koziencach. Studia wyższe ukończył na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej w 1967 r. podejmując następnie pracę naukowo–dydaktyczną w Katedrze Termodynamiki macierzystej Uczelni. Na tym samym Wydziale w 1974 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Prace badawcze i publikatorskie koncentruje na termodynamicznym ujęciu zjawisk występujących w procesie rozdrabniania swobodnego substancji stałych. Za cykl publikacji z tej dziedziny nagrodzony w 1983r. nagrodą indywidualną Ministra SzWiT. W 1984r. uzyskuje stopień doktora habilitowanego na Wydziale Górniczym Politechniki Śląskiej. W latach 1987–1990 wybrany dziekanem Wydziału Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej. Od 1991r. pracuje na Wydziale Metalurgii i Inżynierii Materiałowej Politechniki Częstochowskiej pełniąc funkcję Kierownika Zakładu Gospodarki Ciepłej i Budowy Pieców. Współautor 1 książki, 3 skryptów, ponad 50 artykułów, patentów i referatów. Prowadził rozległą współpracę z przemysłem w zakresie unowocześniania i wprowadzania proekologicznych technologii z zakresu rozdrabniania strumieniowego i ochrony stanowisk pracy przed zapyleniem. Z tej dziedziny wdrożono 3 tematy w przemyśle. Za działalność badawczo–wdrożeńową uzyskał nagrodę Ministra Edukacyjnej Narodowej II stopnia w 1989 r. oraz dwie nagrody zespołowe Rektora Politechniki Częstochowskiej. Od 1991 do 2001 r. zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Pieców Przemysłowych i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej. Recenzent 4 prac doktorskich. Promotor 2 prac doktorskich. W r.2001 przeszedł do pracy na Wydział Inżynierii Mechanicznej i Informatyki

Dr inż. IRENA KRĘŻOLEK

ur. 05.02.1943r wł Kielcach. Absolwentka Wydz. Metalurgicznego, specj. piece przemysłowe z 1965r. W tym roku podjęła pracę w Katedrze Pieców Przemysłowych, kontynuując ją aż do emerytury. Specjalizowała się w zagadnieniach wymiany ciepła i masy. Stopień doktora n. t. uzyskała w 1974 roku. Praca doktorska wyróżniona została indywidualną Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 1975r. Autorka /i współautorka/ blisko 60 prac, w tym dwóch skryptów. Jeden z nich w 1976r nagrodził Minister NiSzW. W 1998 roku zorganizowała i kierowała Studium Podplomowym " Nowe techniki i technologie i energetyce cieplnej". Uczestniczyła w pracach wydziałowych zespołów d/s kształcenia, w latach 1998-2008 jako z-ca kierownika Katedry d/s dydaktycznych tworzyła nowe plany i programy studiów dla prowadzonych w Katedrze specjalności. Współorganizowała wszystkie /12/ Ogólnopolskie Konferencje n-t "Gospodarka cieplna i eksploatacja pieców", jakie Katedra odbywała od 1992 roku w Poraju. Z dniem 01.03.2008 przeszła na emeryturę.

Dr inż. TOMIRA SZEMBERG

ur. 08.11.1935r w Pabianicach. Studia wyższe odbyła na Wydz. Metalurgicznym AGH w Krakowie. W 1963r podjęła pracę w tworzonej Katedrze Pieców Przemysłowych. Zajmuje się problematyką urządzeń energetycznych i materiałów ogniotrwałych, z zakresu których opublikowała dwa skrypty. W roku 1972 broni pracy doktorskiej i uzyskuje stopień doktora n.t. Praktycznie przez cały okres zatrudnienia w Katedrze organizuje proces dydaktyczny, pełniąc odpowiednio funkcje z-cy dyrektora IEH oraz z-cy kierownika Katedry d/s nauczania. Za działalność dydaktyczno-wychowawczą, w 1976r otrzymuje Nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a w całym okresie zatrudnienia - kilkanaście nagród Rektora P.CZ. Z dniem 01.04.1991r przeszła na emeryturę.

Byli pracownicy Katedry

....Odeszli

Prof. ZBIGNIEW WERNICKI,

Zasłużony Nauczyciel, Zasłużony Hutnik, urodził się 29.08.1904 r. w Lubieniu Wielkim. Absolwent Politechniki Lwowskiej. W latach. 1933 – 37 był asystentem w Katedrze prof. R. Witkiewicza. Studiując pracował w Elektrowni Lwowskiej, gdzie prowadził badania nad spalaniem węgla i gazu ziemnego. W latach 1937 – 39 pracuje w Polminie (Centralny Okręg Przemysłowy), wdrażając gaz ziemny do hutnictwa i przemysłu ceramicznego. W 1939 r. zostaje kierownikiem referatu cieplnego Zakładów Starachowickich. W okresie okupacji wywieziony do Rzeszy. Pracuje w Hucie Salzgiter. Od 1946 r. w Biprohucie jest organizatorem pracowni energetycznej i hutniczej. W latach 1948–54 – współprojektant Huty im. Lenina, Huty Łabędy, Huty im. Bieruta, Huty im. Nowotki. Od 1948 r. wykłada w Politechnice Śląskiej, a od 1954 zatrudniony w Politechnice Częstochowskiej jako docent, kierownik Zakładu Pieców Płomiennych. Od 1963 r. jest Kierownikiem Katedry Pieców Przemysłowych Politechniki Częstochowskiej. W latach 1960–62 i 1966–69 – Dziekan Wydziału Metalurgicznego, zaś w latach 1958–59 Prorektor ds. Nauki Politechniki Częstochowskiej. W 1963 r. zorganizował Katedrę Pieców Przemysłowych. W 1967 r. uzyskuje tytuł profesora nadzwyczajnego. Autor 4 książek, 4 skryptów i ponad 50 oryginalnych publikacji naukowych, promotor 6 prac doktorskich. Prof. Zbigniew Wernicki został odznaczony m. in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz wyróżniony wpisem do Księgi Zasłużonych dla woj. częstochowskiego. Prof. Zbigniew Wernicki zmarł 6 lipca 1999 roku w Częstochowie i został pochowany na cmentarzu Kule.

Prof. dr hab. inż. EMIL RYSZKA,

rodzony 23 listopada 1919 r. Ukończył w 1949 r. Politechnikę Śląską w Gliwicach, natomiast stopień doktora nauk technicznych uzyskał w Akademii Górniczo–Hutniczej w 1963 r. Stopień naukowy docenta otrzymał w roku 1967. Od 1968 r. pracował na 1/2 etatu Politechnice Częstochowskiej, a w 1971 r. podjął w niej pracę na pełnym etacie. W 1976 r. otrzymał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego i stanowisko kierownika Zakładu Plazmotermii Niskotemperaturowej w Instytucie Metalurgii. W 1977 r. został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Energetyki Hutniczej, które piastował do 1980 roku. W 1983 r. przeszedł do pracy w Zakładzie Urządzeń Sanitarnych Instytutu Inżynierii Lądowej. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i innymi odznaczeniami. Zmarł 1 lipca 1984 roku i został pochowany na cmentarzu w Kruszynie k. Częstochowy.

Prof. Zbigniew PIEKUTOWSKI

1921-1998 Urodził się 10 września 1921 roku w Warszawie, tam uczęszczał do Liceum im. Władysława IV. Maturę zdał na tajnych kompletach. W okresie okupacji pracował jako robotnik, pomoc biurowa w firmie Schiling w Chlewiskach powiat Końskie, a po wojnie kilka miesięcy w firmie H. Serwa w Ostrowie Wielkopolskim. W 1945 roku podjął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, gdzie w 1950 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera mechanika. Od 1948 roku rozpoczął pracę w hutnictwie. W latach 1948–1953 w Hucie „Pokój” na stanowisku asystenta, kierownika oddziału i wydziału energetycznego, gdzie uruchamiał ponemieckie kotły bez dokumentacji oraz pierwszą, wyprodukowaną w Polsce, dmuchawę wielkopieczową. Następnie w latach 1953–1959 pracował w Hucie „Florian” na stanowisku głównego energetyka, gdzie rozbudował oczyszczalnię gazu wielkopieczowego oraz uruchomił pierwszy w Polsce elektrofiltr. Ponadto zorganizował i uruchomił pierwszy w hutnictwie krajowym oddział wykorzystania pyłu dymnicowego do produkcji cegły budowlanej. W 1959 roku został przeniesiony na stanowisko głównego inżyniera huty im. B.Bieruta w Częstochowie, gdzie od 1962 roku był dyrektorem naczelnym. W tym czasie był inicjatorem wielu usprawnień i prac z dziedziny energetyki hutniczej, m.in. brał udział w projektowaniu, budowie i rozruchu walcowni blach grubych, za co otrzymał nagrodę Ministra Budownictwa I stopnia. Podczas budowy Huty „Katowice” w 1973 roku został jej dyrektorem technicznym, organizując 25 wydziałów i zaplecze techniczne huty w budowie. W 1978 roku przeszedł do pracy naukowo–dydaktycznej do Politechniki Częstochowskiej na stanowisko docenta. W tym też roku uzyskał tytuł doktora nauk technicznych. Był autorem i współautorem wielu prac naukowych, szczególnie opracowanych dla potrzeb przemysłu. Na emeryturę przeszedł w 1991 roku. Za osiągnięcia zawodowe doc. dr inż. Zbigniew Piekutowski był wielokrotnie nagradzany i odznaczany, m.in. otrzymał Krzyż Kawalerski OOP. Zmarł w Częstochowie 1 sierpnia 1998 roku.

Prof. dr inż. KAZIMIERZ MOSZORO

urodzony w 1921 r. w województwie krakowskim. Gimnazjum ukończył w 1939 r. W okresie okupacji pracował w rafinerii nafty w Jaśle, po zakończeniu działań wojennych włączając się czynnie do jej uruchomienia. Wyższe studia techniczne ukończył na Wydziale Mechanicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach w 1952 r. Po ich ukończeniu pracuje w Katedrze Metalurgii Żelaza Politechniki Śląskiej w Gliwicach, skąd zostaje przeniesiony w 1956 r. do Politechniki Częstochowskiej. Pracę doktorską obronił na Wydziale Mechaniczno–Energetycznym Politechniki Śląskiej w 1961 r. Kilka lat później zostaje docentem w Katedrze Pieców Przemysłowych Politechniki Częstochowskiej. W latach 1969–70 powołany na stanowisko Dziekana Wydziału Metalurgicznego, a od 1970 r. na funkcję Rektora Politechniki Częstochowskiej, którą piastuje do końca 1974 roku. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1977 r. W latach 1980–82 był dyrektorem Instytutu Energetyki Hutniczej, a po reorganizacji Wydziału Metalurgicznego, Kierownikiem Katedry Energetyki Hutniczej. Promotor 5 prac doktorskich, autor 65 publikacji, 9 patentów, 8 wdrożeń. Członek Komisji Energetyki i Komisji Hutnictwa PAN, Oddział w Katowicach. Były wieloletni członek Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN w Warszawie. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski oraz innymi odznaczeniami państwowymi, wyróżnieniami resortowymi, wojewódzkimi, stowarzyszeniowymi. Zasłużony Nauczyciel, od 1991 r. na emeryturze. Zmarł 01.09 2009 r.

Prof. dr hab. inż. STANISŁAW SŁUPEK

Urodzony 14 czerwca 1938 roku w Szklarach. Szkołę średnią - Technikum Hutnicze o specjalności wielkopiecownictwo ukończył w roku 1956. Studia wyższe (1962 r), stopień doktora nauk technicznych (1970 r.) oraz stopień doktora habilitowanego o specjalności - technika cieplna i ochrona środowiska (1977r.) uzyskał na Wydziale Metalurgicznym AGH. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1987 r., a profesora zwyczajnego z zakresu techniki cieplnej i ochrony środowiska w roku 1994.

Certyfikat – “Fuel Utilisation and Environment” nadany przez The International Flame Research Foundation, Ijmuiden, uzyskał w roku 1991. Dorobek naukowy jako autora i współautora obejmuje: 12 skryptów uczelnianych i monografii, 3 rozdziały w książkach, 170 prac opublikowanych w czasopismach specjalistycznych i materiałach konferencji międzynarodowych z zakresu techniki cieplnej. Ważniejsze funkcje zawodowe i naukowe: Prodziekan Wydziału Metalurgicznego AGH d/s dydaktyki i Vice dyrektor Instytutu Metalurgii AGH, w latach 1978 – 1984. Kierownik Zakładu Techniki Ciepłej i Ochrony Środowiska AGH od 1991 oraz Kierownik Katedry Pieców Przemysłowych i Ochrony Środowiska Politechniki Częstochowskiej od 1997 r. Kierownik Międzywydziałowej Szkoły Energetyki AGH od 2003. Odbył 2 zagraniczne staże naukowe: Pennsylvania State University, Combustion Laboratory, USA, 9 miesięcy-1975 oraz Instytut Stali i Stopów, Moskwa, 3 miesiące-1988. Działalność organizacyjna w spalania zakresie techniki cieplnej i ochrony środowiska sprowadza się pełnienia funkcji jako: Członek Sekcji Spalania Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN, Członek Polskiego Komitetu Badań Płomienia, Członek Założyciel i Członek Zarządu Polskiego Instytutu Spalania, Biegły z listy Ministra Ochrony Środowiska, Gospodarki Wodnej i Leśnictwa oraz Biegły Wojewody Małopolskiego z zakresu sporządzania ocen oddziaływania na środowisko, Członek Rady Naukowej Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN oraz Rady Naukowej Instytutu Metali Nieżelaznych. Jest wybieralnym Członkiem Zespołu T8 oraz Zespołu Infrastruktury i Informatyzacji KBN, IV kadencja 2000-2004 i V 2004-2005, a od 2005 r. Członek Rady Nauki Ministra Nauki i Informatyzacji. Dorobek w zakresie kształcenia kadr naukowych obejmuje promotorstwo 9-ciu oraz recenzje 25-ciu dysertacji doktorskich, recenzje 7-miu prac habilitacyjnych oraz 7-miu wniosków na tytuł i 4 na stanowiska profesora. Pełnił ponadto funkcję Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego, 3–ch Międzynarodowych oraz 6–ciu Ogólnopolskich Sympozjów Naukowych. Uzyskał odznaczenia i nagrody: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Oficerski, Orderu Odrodzenia Polski, Medal Edukacji Narodowej, nagrody naukowe m.in.: Ministra Nauki indywidualne i zespołowe oraz wielokrotnie nagrody Rektora AGH za prace naukowe z zakresu techniki cieplnej i ochrony środowiska. Żonaty, dwoje dzieci. Zmarł nagle 07. 02. 2006 r.

Dr hab. inż. STEFAN MOREL

urodzony 8.09.1937 r. w Blanowicach k. Zawiercia. Studia wyższe ukończył w 1961r. na Wydziale Metalurgicznym Politechniki Częstochowskiej. Praca magisterska – 1961r, doktorat - 1968r., habilitacja.- 1981r. Praca zawodowa: II.1961-III.1962 mistrz wielkiego pieca, IV.1962-IX.1964 kier. wydziału produkcyjnego, X.1964-IX.2006 – Politechnika Częstochowska, w okresie: 1964-1968 st. asystent, 1969-1982 adiunkt, 1983-1991 docent, 1991-2006 profesor, Pełnione funkcje: 1977-1984 z-ca dyr. Inst. Metalurgii, 1979-1997 z-ca kier. Katedry Pieców Przemysłowych i Ochrony Środowiska, 1991 – 2006 kier. Z-du Budowy Pieców i Urządzeń Ciepłych. Promotorstwo i recenzje prac nauk.: 1983 promotor doktoratu, recenzent 2 habilitacji, 2 doktoratów i ok. 25 grantów dla KBN. Budowa bazy dydaktycznej i naukowo-badawczej: stanowiska do badań palników, przepływów, bilansów, spalania i wymiany ciepła (rekuperator, regenerator, kocioł), aparatura do pomiarów temperatury, własności powłok, podłoża i inne. Prace w Komitetach PAN: Komitet Elektrotechniki, Budowy Maszyn, Komitet Nauki o Materiałach. Współpraca z ośrodkami naukowymi – Politechniki: Poznańska, Wrocławska, Śląska, Warszawska, Lubelska, zagraniczne ośrodki: Instytut Spawalnictwa Kijów, Instytut Fizyki Plazmy w Nowosybirsku i Pradze, Instytut Metalurgii Proszków Mińsk (Białoruski). Współpraca z przemysłem: wykonano ponad 60 prac na zlecenia hut stali: Łabędy, Pokój, Florian, Zygmunt, Łaziska, Bobrek, Katowice, Baildon, Zawiercie, Częstochowa; fabryk kotłów: RAFAKO, Sędziszów, Huty Miedzi Głogów, Fabryki Wentylatorów WIROMET Mikołów. Wybudowano (wł. projekty) i uruchomiono urządzenie do natrysku powłok: Huta Stali Brandenburg, PBMH Katowice, huty: Katowice, Zawiercie, Częstochowa, CzZMO, f-ma Jurex (Bytom) i Elektrownia Bełchatów. Rozruch urządzeń f-my METCO (7MB) w WSK Rzeszów. Usunięto awarię kotła w Hucie Miedzi Krompachy k.Koszyc. Zaprojektowano, zbudowano i uruchomiono plazmotron i piec plazmowy do topienia w IMO oddz. Skawina. Uzyskano świadectwo ABB STAL, zalecające stosowanie powłok wytwarzanych przez Politechnikę Częstochowską – Prof. S.MOREL. Dorobek naukowy: opublikowano 253 artykuły: w wyd. PAN-18, w wyd. zagr. AN-9, w zagr. wyd. obcojęzycznych i krajowych o zasięgu międzynarodowym – 38, w polskich periodykach nauk.-techn. – 93, w materiałach konferencyjnych – 95; 7 skryptów i 9 patentów, 14 prac projektowych i technolog.-wdrożeńowych zastrzeżono (nieopublikowano). Prace zrealizowane w programach centralnych: CPBP1.2., CPBR 2.4., grant 3 kontrakty RWPG (76-90). 77-91 Kier. Ośrodka Doskonalenia Kadr NOT Cz-wa, 85-91 Organizator i kierownik studium podyplomowego. Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, srebrna odznaka „Zasłużony w rozwoju województwa katowickiego”. Zmarł 21 IX 2006r w Częstochowie.

Dr hab. inż. LECH SZECÓWKA prof. P.Cz.

ur. 15.10.1946 w Zawierciu, ukończył tamtejsze liceum ogólnokształcące im. Stefana Żeromskiego. Studia na Wydziale Metalurgicznym Politechniki Częstochowskiej, na specjalności Gospodarka Ciepła i Budowa Pieców Przemysłowych ukończył z wyróżnieniem w 1971 r. W tym samym roku rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w ówczesnym zakładzie Gospodarki Ciepłej i Budowy Pieców Instytutu Metalurgii Politechniki Częstochowskiej.

Pracę doktorską pt.: „Określenie podstaw programowego grzania stali w piecach przeciwprądowych”, obronił w 1978 r. uzyskując stopień doktora nauk technicznych. W tym roku zostaje powołany na stanowisko adiunkta w ówczesnym Instytucie Energetyki Hutniczej. W latach 1971 – 76 zajmuje się zagadnieniami wymiany ciepła w piecach grzewczych. Równocześnie prowadzi działalność naukowo – badawczą w zakresie spalania. Uczestniczył w Problemie Resortowym R. I. 6, a później w Centralnym Programie Badań Podstawowych CPBP 02.18. Dorobek naukowy jako autora i współautora obejmuje 104 prace, w tym 65 opublikowanych w materiałach konferencyjnych krajowych i zagranicznych, 37 w czasopiśmie o zasięgu krajowym i międzynarodowymi jedną w monografii zbiorowej; autor jednego patentu uzyskanego i czterech złożonych wniosków patentowych. Brał udział w 7 grantach badawczych (kierownik 3 grantów), 38 pracach naukowo – badawczych i ekspertyzach technicznych. Autor monografii pt.: „Wpływ pulsacji na spalanie paliw gazowych i emisję zanieczyszczeń”. Stopień doktora habilitowanego uzyskuje w 2001 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej. W lutym 2003 powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego PCz. W 2002 roku wybrany prodziekanem ds. Nauczania na Wydziale IPMiFS. Pełni funkcję kierownika Zakładu Gospodarki Ciepłej i Budowy Pieców w Katedrze Pieców Przemysłowych i Ochrony Środowiska. Promotor 1 zakończonego i 2 otwartych przewodów doktorskich. Członek ogólnopolskich stowarzyszeń naukowych: Sekcji Spalania Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN, od 1994 r., Polskiego Instytutu Spalania, od 1994 r., SITPH, od 1969 r. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Wyróżniony wielokrotnie nagrodami indywidualnymi i zespołowymi Rektora Politechniki Częstochowskiej za prace naukowe z zakresu procesów spalania i redukcji zanieczyszczeń, Żonaty, ojciec dwóch synów.

Zmarł nagle: 06.08. 2009r.

Dr inż. STEFAN WYCZÓLKOWSKI

ur. 05.05.1944 roku w Szawłach. Szkołę średnią – Technikum Mechaniczne w Siedlcach ukończył w 1963 r. Studia na wydziale Metalurgicznym Politechniki Częstochowskiej, na specjalności Gospodarka Ciepła i Budowa Pieców Przemysłowych ukończył w 1968 r. Bezpośrednio po studiach podjął pracę w przemyśle. Pracę na uczelni rozpoczął w 1980 r. jako asystent. Pracę doktorską pt: „Przebieg nagrzewania drutu w procesie cynkowania ogniowego” obronił w 1983 r w AGH Kraków.

Jego tematyka badawcza związana była z eksploatacją pieców przemysłowych i cynkowaniem ogniowym drutu. Był autorem bądź współautorem 69 publikacji, 16 patentów oraz 1 monografii. Był kierownikiem 3 grantów KBN. Był członkiem Nowojorskiej Akademii Nauk. Zmarł nagle 10.07.2001 r.

Dr inż. TADEUSZ DANIEL

ur. 01.11.1937r w Koziegłowach. Po ukończeniu studiów na Wydz. Metalurgicznym PCZ, rozpoczyna pracę w Kat. Metalurgii Żelaza, po czym w 1963r przechodzi do tworzonej Katedry Pieców Przemysłowych. Specjalizuje się w projektowaniu i badaniu pieców przemysłowych oraz urządzeń ciepłych. Był w tej dziedzinie uznanym autorytetem w krajowym hutnictwie. Pracę doktorską obronił w 1972r, uzyskując stopień doktora n.t.

Opublikował blisko sto prac (publikacje naukowe, patenty, opracowania badawcze), był autorem kilkudziesięciu unikatowych projektów urządzeń ciepłych. W 1967 roku zainicjował studencki ruch naukowy ochrony zabytków techniki w ramach koła naukowego Piecowników. Zorganizował i kierował 25-ma obozami naukowymi w Muzeum Techniki w Sielpi Wielkiej. Z dniem 01.10.2003 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł 22.01.2007 r., został pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Częstochowie.

WYKAZ BYŁYCH PRACOWNIKÓW KATEDRY

Byli pracownicy Katedry wnieśli istotny wkład do jej rozwoju. Należy tutaj wymienić następujące osoby (w nawiasach podano okres pracy w Katedrze Pieców Przemysłowych i Ochrony Środowiska):

– w grupie nauczycieli akademickich:

- Witold Żółkowski (1963÷1967, docent),
- Edmund Kubala (1963÷1969, adiunkt),
- Tomira Szemberg (1963÷1991, adiunkt),
- Tadeusz Daniel (1963÷2003 adiunkt),
- Henryk Nowakowski (1964÷1977, adiunkt),
- Józef Sawków (1966÷68, st. asystent),
- Stefan Okoniewski (1967÷1978, st. asystent),
- Jerzy Rachtan (1968÷1974, st. asystent),
- Andrzej Szczypiorowski (1968÷1984, adiunkt),
- Henryk Gaj (1970÷1978, st., asystent),
- Henryk Piecuch (1970÷1976, st. asystent),
- Marian Soboński (1971÷1980, st. asystent),
- Sławomir Wilk (1974÷1990, docent),
- Krzysztof Brust (1975÷1979, st. asystent),
- Lech Regulski (1975÷1984, adiunkt),
- Zbigniew Piekutowski (1976÷1991, docent),
- Stefan Wyczółkowski (1978÷2001, adiunkt),
- Jolanta Pawlik (1978÷1983, st. asystent).

– w grupie pracowników technicznych:

- Leopold Wiśniewski (1963÷1966),
- inż. Andrzej Wysocki (1967÷1995),
- Janusz Rydz–Maletz (1968÷1971),
- Jerzy Połać (1968÷2000),
- Antoni Szmidel (1969÷1975),
- Jan Sołtys (1971÷1978),
- Marek Powroźnik (1972÷1977),
- mgr inż. Romuald Kostrusiak (1973÷1981),
- mgr inż. Andrzej Knapik (1973÷1977),
- mgr inż. Andrzej Pilniewicz (1974÷1997),
- mgr inż. Tadeusz Sankowski (1973÷1982),
- mgr inż. Szymon Ściegienny (1974÷1983),
- Elżbieta Sławuta (1974÷1986),
- mgr inż. Lesław Samsonow (1974÷1982),
- mgr inż. Tadeusz Kmieciak (1975÷1979),
- Jan Hoffman (1975÷1977),
- mgr Jerzy Bartnik (1976÷1982),
- mgr inż. Andrzej Jakóbczak (1976÷1980),
- mgr inż. Bolesław Adamski (1977÷1980),
- Zbigniew Szuba (1977÷1983),
- dr inż. Kazimierz Gębka (1977÷1985),
- inż. Stanisław Wlazłowski (1978÷1982),
- mgr inż. Tadeusz Włodarczyk (1979÷1985),
- mgr inż. Anna Konstanciak (1980÷1990),
- mgr inż. Marek Rozpondek (1980÷1990),
- mgr inż. Zbigniew Domagała (1981÷1990),
- mgr inż. Janusz Kula (1986÷1998),
- mgr inż. Andrzej Kowalczyk (1989÷1991),
- Żaneta Wójcik (1972÷1991),
- Irena Stępień (1980÷2009).